

בית המשפט המחוזי בירושלים

19 יולי 2016

ת"פ 28759-05-15

בפני כב' השופט משה סובל

המאשימה: מדינת ישראל

נגד

הנאשמים:

1. ערן מלכה

2. רונאל פישר (עצור בפיקוח)

3. רות דוד

4. יאיר ביטון

5. שי ישעיהו) ברס

6. יוסף נחמיאס

7. אביב נחמיאס

נוכחים:

ב"כ המאשימה – עו"ד קרן אלטמן, עו"ד ליאורה נהון ועו"ד נועם עוזיאל

ב"כ נאשמת 3 – עו"ד נחשון שוחט

ב"כ נאשם 4 – עו"ד אסף גולן

מר יואב יצחק וב"כ עו"ד מנחם אברהם

עו"ד רועי בלכר – ב"כ עדת המדינה ע'

--

פרוטוקול

1
2
3
4
5
6
7
8
9
10 עו"ד אברהם: חוזרים על הבקשה לביטול צו איסור פרסום. יש החלטת בית משפט שלום רק לגבי זמן
11 החקירה ולא ידוע לנו על צו נוסף. המאשימה טוענת כי החשש הוא מעיתונות מציצנית או תוקפת אבל
12 כבר נפסק שאין זו סיבה לאיסור פרסום. בע"א 5185/93 היועץ המשפטי לממשלה נ' מרום, המצוטט
13 גם בע"א 4963/07 ידיעות אחרונות בע"מ נ' עו"ד פלוני ועוד פסקי דין רבים נוספים. המאשימה לא
14 טוענת לביטחונה של העדה (סעיף 70ד) לחוק בתי המשפט) ולא הוצגה תשתית לפגיעה חמורה
15 בפרטיותה של עדת המדינה, ככל שיוסר צו איסור הפרסום.

בית המשפט המחוזי בירושלים

19 יולי 2016

ת"פ 28759-05-15

1 עו"ד אלטמן: נדרש איזון בין שני עקרונות מרכזיים, מחד גיסא – חופש הביטוי ופומביות הדיון, בגדרו
2 של חוק בתי המשפט. הסעיף הראשון הוא סעיף 68 שמאפשר לקיים משפטים מסוימים בדלתיים
3 סגורות. סעיף 70 מקנה אפשרות להגביל פרסומים. סעיף 70(ד) לדעתנו איסור הפרסום נחוץ למניעת
4 פגיעה חמורה בפרטיות עדת המדינה. סעיף 68(ב) – הדיון הפומבי עלול להרתיע את העד מעדות
5 חופשית או להעיד בכלל. "פגיעה חמורה" – יכול להתפרש בהתאם לנסיבות הקונקרטיות של כל
6 מקרה. יש לנו חשש מבוסס שהתרת פרסום זהותה תגרום להסתערות חסרת מעצורים של אמצעי
7 התקשורת עליה תוך התחקות אחר מעשיה והכבדה על שגרת חייה. כבר היום עם איסור הפרסום פנו
8 גורמי תקשורת רבים מאד לבני משפחתה, הוריה, בבקשות חוזרות ונשנות לקבל פרטים. גורמים
9 שונים המתינו ליד חנות השייכת למשפחה סמוך למקום מגוריה וצילמו שלטים השייכים לבני
10 המשפחה. לפי השיח שהתפתח ביניהם חושדים שאלה אמצעי תקשורת. המציאות הזו של הפגיעה
11 ושיבוש אורחות חייה עלולה להשפיע על אופי עדותה ואף להרתיע אותה מלהעיד עדות חופשית או
12 בכלל. זה לא תגמול לעדה בתמורה לנכונות שלה לשתף פעולה או לספק את דרישת הנוחות שלה אלא
13 להבטיח לה סביבה שקטה ואורח חיים סביר כדי שעדותה לא תופרע. בשביל המידתיות, ועל דעת עו"ד
14 בלכר, אנו מבקשים לתחום את איסור הפרסום עד לאחר עדותה ואז יהיה ניתן להגיש בקשה חוזרת
15 להסרת איסור הפרסום. זה האיזון המידתי הראוי בין הזכויות המתנגשות.

16 טעם נוסף נעוץ בנזק אישי כבד שעלול להיגרם לעדה. מציגה מסמך שהומצא לי על ידי עו"ד בלכר
17 ונבקש שבית המשפט יעיין בו לפני שניתנת החלטה, לעיון בית המשפט בלבד. אנו צריכים לעשות
18 איזונים, במקרה שלנו פעלנו בגדרו של האיזון המתחייב לשם גילוי מכלול המידע הנחוץ לנאשמים
19 המודעים היטב לזהותה של עדת המדינה. הבאנו לדיעת הציבור את התפקיד אותו מלאה עדת
20 המדינה, החלק שלה בביצוע העבירות המתוארות בכתב האישום. גילוי שמה אינו נחוץ לציבור לשם
21 ביקורת על מהלכי רשויות האכיפה או לשם פיקוח על הוגנות ותקינות מהלכי המשפט. העניין עלה
22 בזמן המשא ומתן עם עדת המדינה וזה בא לידי ביטוי בבקשה לאיסור פרסום שהגשנו לבית משפט
23 השלום באמצעות החוקרים. הצו לא מתוחם בזמן. פנינו לבית המשפט בעקבות חתימת ההסכם.
24 פרסום שמה אינו נחוץ כעת. זה שהיו פרסומים בתקשורת שהזכירו את שמה – אין בכך להביא להסרת
25 צו איסור הפרסום שכן המשמעות היא הכשרת השרץ. גורמי התקשורת הפרו צו איסור פרסום שניתן
26 כדן – לא ניתן לבקש לבטלו בשל הפרת הצו. מידע שאינו מוסמך אינו דומה למידע שמקבל גושפנקא
27 רשמית. בבית משפט השלום חששנו מפגיעה בחקירה, שהייתה עדיין בתחילתה ורצינו שתוכל למסור
28 את גרסתה בחופשיות, היא עדיין לא מסרה גרסה כעדת מדינה והיום הוספתי טעמים נוספים שנוצרו
29 אחרי מתן החלטת בית משפט השלום.

30 עו"ד בלכר: הסכם עד המדינה נחתם ביום 15.4.29 בנוכחות עדת המדינה בלבד, כשעדיין לא הייתה
31 מיוצגת. למחרת נעשו ניסיונות מצד מח"ש לקרוא לעדה שתמסור גרסה והיא נמנעה ליצור קשר עם
32 מח"ש במשך שעות. אז פגשנו בה והיא התלבטה מאד אם להמשיך במסלול שהחלה בו או לחזור

בית המשפט המחוזי בירושלים

19 יולי 2016

ת"פ 28759-05-15

- 1 למסלול המקורי. אז נפגשנו עם מח"ש וביקשנו שהם יתחייבו בפנינו שיפעלו לאיסור הפרסום וקיבלנו
2 התחייבות מפורשת כזו בעל פה מסגן מנהל מח"ש. אני לא זוכר מה היה כתוב בבקשה, כשהבקשה
3 היא לאיסור פרסום לצרכי חקירה. בשלב הזה, העילה המרכזית והיחידה שמעניינת את מח"ש היא
4 הפגיעה בחקירה. אני בכל מקרה מבקש לראות בדיון הזה בקשה להוצאת צו איסור פרסום לפי סעיף
5 70(ד) לחוק.
- 6 ברשותנו חוות דעת של פסיכולוג קליני ואני מבקשת את הסכמת חבריי להגשתו לעיון בית המשפט
7 בלבד. חוות הדעת פוגעת בצנעת הפרט ואם חבריי יסרבו אבקש שזה ייזקף לחובתם. ההנמקה
8 הקונקרטית מפורטת בסעיף 6 לבקשה. אין שום בעיה לפרסם את כל מה שמפורט שם. זו רכילות ותו
9 לא.
- 10 מפנה לת"פ 10291-01-12 בקשת כלי תקשורת להסיר את שמו של עד המדינה בפרשת הולילנד אחרי
11 הגשת כתב אישום. בחוק להגנת עדים יש שתי קטגוריות של עדי מדינה. אצלנו זה עד מאוים, כלומר
12 שיש חשש לביטחונו. גם שם הוא הוגדר כעד מאוים ברמה מסוימת. חשש לעדת המדינה קיים גם
13 במקרה שלנו. בהולילנד עד המדינה היה אחד העבריינים הבכירים ואילו בעניין שלנו העדה לא עונה
14 על הקריטריונים האלה. בית המשפט הותיר את צו איסור הפרסום על כנו עד לדיון נוסף אחרי עדותו.
15 החלטה מיום 27.1.12.
- 16 מפנה לע"פ 2117/12 ודנ"פ 7261/12 – עד מדינה בפרשה של סחר בנשים. שמו הוחלף במסגרת הסכם
17 עד המדינה. בית המשפט העליון התיר לפרסם את שמו המקורי לפני החלפה וכן אישר פרסום
18 תמונות ופרטים מזהים. זה אחרי שהסתיימה עדותו. מפני לסעיף 19 לפסק הדין של השופט ג'ובראן.
19 בפסק הדין המחוזי נאמר שאלמלא היה עד המדינה ממשיך באורח חיים עברייני – לא היה שמו
20 מפורסם גם אחרי עדותו. אצלנו עדת המדינה היא הגורם הזוטר בפרשה כולה.
- 21 היכולות של גורמים כאלה ואחרים בין אם פועלים משיקולים ענייניים של זכות הציבור לדעת ובין
22 אם מטרתם להניא אותה מלמסור עדות – כל אלה אל מול זכות הציבור לדעת – מולכים למסקנה
23 שניתן להותיר את צו איסור הפרסום עד לאחר עדותה ואז יתקיים דיון נוסף בעניין.
- 24 **עו"ד אלטמן:** איסור הפרסום לא היה תנאי להסכם עד המדינה שנחתם ביום 29.4.15 בלילה. למחרת
25 בבוקר נדון במח"ש עניין איסור הפרסום.
- 26 **עו"ד בלכר:** כאשר הסכם עד המדינה "קם לתחייה" העניין עלה תוך התחייבות מח"ש לפעול להוצאות
27 איסור פרסום.

בית המשפט המחוזי בירושלים

19 יולי 2016

ת"פ 28759-05-15

1 **עו"ד שוחט:** לנאשמת 3 אין עניין אישי באיסור הפרסום. אובייקטיבית אנו סבורים שאיסור הפרסום
2 מוצדק. קיים חשש לפגיעה לא מידתית בעדה. שמענו כעת עובדות הנוגעות להתפתחות העדות שלה,
3 היסוס שלה לשתף פעולה, הבטחות שניתנו ופעולות של עורכי הדין שלה – זה דבר חדש לנו ונבקש
4 לצוות על המדינה לתת לנו פירוט. בעניינו חמור מאד שהדברים לא תועדו וניתן לתעד אותם גם
5 בדיעבד.

6 **עו"ד גולן:** המאשימה מבקשת לקיים את החלטת בית משפט השלום שהיום התברר שהתקבלה
7 בהצגה חלקית. שמענו דברים חדשים ומטרידים מאד. לא יכול להיות שמתבררים מהלכים ופעולות
8 שהוסתרו מההגנה. זה היה צריך להיות מתועד ולא תועד. המאשימה נדרשת לתקן בדיעבד. עניין חוות
9 הדעת החסויה- היא יורדת לשורש העדות שלה לעניין מצבה. מרגע שחוות הדעת הגיעה לידי
10 המאשימה על התביעה למסור אותה לעיונו. אנו נבקש לעיין בחוות הדעת במסגרת עיון בחומרי
11 חקירה. בבג"ץ יש למדינה חזקת תקינות אבל כשמדובר בעדת מדינה היא לא יכולה לבקש שתוחזק
12 לטובתה חזקת התקינות. את ההכרעה בשאלת איסור הפרסום נבקש להשאיר לשיקול דעת בית
13 המשפט.

14 **עו"ד שוחט:** אין התנגדות שבית המשפט יעיין במסמך במעמד צד אחד. נבקש שהוא יימסר לעיון
15 ההגנה.

16 **עו"ד בלכר:** לא יכול להיות מצב שבו אוטומטית זה ייחשב לחומר חקירה.

17 **עו"ד אברהם:** אנו לא מסכימים שבית המשפט יראה את המסמך במעמד צד אחד. מדובר בחוות דעת
18 צדדית בקשר למשפט. נאמר שיש תניה מפורשת ואולם לפי הנחיית היועמ"ש יש הוראה שכל תניה
19 שאינה בכתב אינה בת תוקף. צו איסור הפרסום לא הוזכר בהסכם. ההסתמכות אינה תקפה ואינה
20 עונה על התנאים להבטחה שלטונית. לעניין עד המדינה בפרשת הולילנד מפנה לפסיקה בעניין האיזון
21 הקונקרטי- הרשות המנהלית המוסמכת סיווג את העד כעד מאוים. אצלנו לא הייתה החלטה כזו.
22 סעיף 70(ד) הוא ההוראה אצלנו. הסעיף בחוק הגנת עדים הוא רק לגבי עד מוגן ולא עד מאוים. אין
23 הגנה מעיתונות. מפנה להחלטת השופט מזוז מיום 14.5.15 בבש"פ 2211/15 פלוני שם אמנם דובר
24 בנאשם אבל זה אותו רציונל, לכן אין אצלנו פגיעה חמורה בפרטיות. עדת המדינה מחוללת פגיעה
25 בעצמה כמתואר בכתב האישום. לפי פרסומים בתקשורת גם משפחתה מעורבת ויש קושי לפרסם זאת.

26 **מר יואב יצחק:** אנו מבקשים לפרסם את שמה של עדת המדינה מטעמים שונים. יש לנו ביקורת על
27 מח"ש בעניינים שונים. היא נמנעה מלחקור עניינים נוספים שעסקו בהם עדת המדינה וערן מלכה,
28 הקשר המיוחד ביניהם. התביעה מסתירה מבית המשפט את הסיבות האמתיות לאיסור הפרסום,
29 מנסים להטיל איסור פרסום על המעשים החמורים שעשתה. פרסום צריך להיות גם שמה ותמונתה
30 כדי שהציבור יוכל לשפוט באמת מה יקרה. כולם כאן חוששים מפניה. הדברים שהיא עשתה חמורים

בית המשפט המחוזי בירושלים

19 יולי 2016

ת"פ 28759-05-15

1 לא פחות ממה שמלכה ופישר עשו. הייתה עוזרת של פישר ומהר מאוד מצאה את נתיבי הכסף והכוח
2 והשתכרה מהם, השתמשה בסמים קשים ומשקאות חריפים וקיימה מערכת יחסים מאוד פרטית
3 ואינטימית עם ערן מלכה והתנהלה באגינדה משלה, להגן על בני משפחתה ועל אביה מחקירות במשרד
4 החקלאות. את כל זה לא נוכל לחשוף אם לא נפרסם את שמה והשם של בני משפחתה. ההסתערות
5 עליה היא ספקולציה. יכול להיות שהתקשורת בסוף תציג אותה בצורה חיובית ויישאו אותה על
6 כפיים. אם יש חוות דעת על מצבה הנפשי זה גם עניין עיתונאי לעסוק בו וזה נתון שצריך להגיע לציבור.
7 אני לא בא להגן על איש מהנאשמים, יש לנו עניין להמשיך לחשוף את הפרשה. צריך לקחת בחשבון
8 את העובדה שהנאשמים לא מצדדים בחשיפת שמה. עקרון פומביות הדין מוקדם במדינת ישראל
9 וצריך להותיר לעיתונות לעשות את המלאכה נאמנה ולא להוציא כל מיני צווים ששוללים הזרמת
10 מידע חופשי לציבור כדי שיוכל לגבש עמדה ודעה. לגבי הפרטיות - אנו כפופים לחוק. אנו יודעים מה
11 מותר ומה אסור לפרסם. לא צריך להוציא צו כדי שהפרטיות לא תיפגע.

12 עו"ד בלכר: מר יצחק הכין תחקיר כמיטב עבודתו העיתונאית. מפרסמים אותם בערב העדות או
13 המיני וראו הבעיה תהיה הכי קשה. יש אפשרות לפרסום תחקיר במגבלות הדין תוך הימנעות מפרסום
14 פרטי הזיהוי של עדת המדינה.

15 עו"ד אברהם: מתנגדים לאיסור פרסום תוכן הדין היום לרבות קיומה של חוות דעת פסיכולוגית.

16 עו"ד אלטמן: אני מאשרת כי חוות הדעת הפסיכולוגית לגבי העדה מצויה אצלי במייל. החזרתי את
17 העותק הקשיח לעו"ד בלכר כדי שהמסמך לא ייחשף לעיניים אחרות במחלקה שלנו.

18

19

20

החלטה

21 1. לא מצאתי עילה לאיסור פרסום תוכנו של הדין שהתקיים היום, לרבות קיומה של חוות דעת
22 פסיכולוגית בעניינה של עדת המדינה, והכל בכפוף להותרת צו איסור הפרסום על שמה וכל פרט
23 מזהה שלה, עד למתן החלטה בבקשה שלפניי.

24 2. ההחלטה בבקשה תינתן לאחר עיון, ותישלח לצדדים.

25

26

27

28

ניתנה והודעה היום י"ג תמוז תשע"ו, 19/07/2016 במעמד הנוכחים.

29

30

בית המשפט המחוזי בירושלים

19 יולי 2016

ת"פ 28759-05-15

משה סובל, שופט

1
2
3
4

5 עו"ד אלטמן: לגבי סעיף 5 באישום הראשון אני מוסיפה: לפני הסוגריים (להלן - החומרים
6 המסווגים): "המדובר במסמך רשמי של משטרת ישראל, הנושא את הסמליל (הלוגו) של משטרת
7 ישראל וכולל דפים ובתוכם שאלות כאמור".

8 בנוגע לטענת האכיפה הבררנית בעניינו של מר ליברמן- בית המשפט העליון קבע שלא כל הבחנה
9 בין העמדתם לדין של שני פרטים מהווה אכיפה בררנית יהא עניינם דומה ככל שיהיה. החלטת
10 הפרקליטות בדבר העמדה לדין מורכבת משני פנים עיקריים: הערכת היכולת להוכיח את
11 האישומים כנגד החשוד; והעניין הציבורי שבהעמדתו לדין. ע"פ 3215/07 מצטטת. אין דמיון בין
12 המקרה של ליברמן למקרה של ביטון. השיקולים של הפרקליטות שם היו שונים: ראשית, ליברמן
13 קיבל את אותם פרטים נטענים לא ביוזמתו אלא בעל כורחו על פי יוזמה של אותו שגריר, מר בן
14 אריה שביקש לעלות איתו לחדרו במלון ושם נתן לו את הפתק, ליברמן הכניס אותו לתיק ואח"כ
15 נכנס לשירותים וזרק אותו לאסלה ואמר לשגריר ביידיש: "חלומות באספמיה". כלומר: עזוב
16 אותי מהשטויות שלך. קיבל את הדברים באופן פסיבי ולא השתמש בהם לצורך המשפט שלו.
17 לפיכך האשימו אותו בגין אי דיווח ובגין זה שקידם את השגריר. לעומת זאת, נאשמים 2-3
18 מקבלים את השאלות שעתידות להרכיב את החקירה העתידית של ביטון לאחר שהסמויה תהפוך
19 לגלויה ויבוצע מעצרו. נאשם 2 פוגש את ביטון במשרדו של נאשם 2, משוחח איתו על החומרים
20 המסווגים ומנחה אותו. נאשמים 2-3 טסים לבודפשט אל ביטון. נאשמת 3 לוקחת את החומרים
21 המסווגים במעטפה ובמהלך השהות מכינים את ביטון לקראת חקירתו הצפויה ואז נחשף בפניו
22 המידע המסווג הנוגע לעניינו. לבקשת חברי אני מבהירה את כתב האישום: מידע זה מתייחס
23 לחומרים המסווגים שהוגדרו בסעיף 5 לאישום זה. נחשף בפניו גם בעין, ביטון לא אמר
24 לנאשמים 2-3 שיעזבו אותו אלא נטל חלק בהכנה לחקירה הצפויה. לאחר מכן ב-30.4 שוב היה
25 תדרוך של ביטון במשרדם של נאשמים 2-3 והמטרה העיקרית היא לשבש את החקירה. המילה
26 "תדרוך" בסעיף 11 פירושה מתן תדרוך = נתינת הוראות לפעולה מסוימת. זו המשמעות המילונית
27 ולכך כיוונו בכתב האישום. המשימה שעומדת כאן על הפרק היא החקירה. אותה חקירה צפויה

בית המשפט המחוזי בירושלים

19 יולי 2016

ת"פ 28759-05-15

- 1 של ביטון, שהוא לא אמור לדעת עליה וכל ההכנה הזו פסולה על רקע נסיבותיה והשימוש
2 בחומרים הפסולים במהלכה. אני מצהירה כי אין לנו ידיעות לגבי תוכן ההוראות שניתנו באותה
3 שיחה.
- 4 לאור ההבדלים בין שני המקרים, נולדה הבחנה ביניהם. מפנה לע"פ 11-12-38411 של בית משפט
5 זה. רק שרירות מהווה הבחנה פסולה.
- 6 חברי טען לאכיפה בררנית לעומת האישום השמיני בפרשת דואני. ההבדל בין דואני לביטון נעוץ
7 במודעות שלהם לפי הראיות שבפנינו. המודעות לחומרים ששימשו להכנתם לקראת החקירה
8 ולכך שהושגו ממקור משטרתי.
- 9 לעניין סעיף 15 לבקשה - פרשת בוצין: יש הבדל ענייני בין מקרה בו עצור במסגרת חקירה קיימת
10 ומתנהלת, כשבא אליו הסניגור שלו. העצור מקבל ייעוץ מהסניגור שלו כשהוא יודע שהוא במסגרת
11 חקירה, ואילו ביטון לא ידע שהוא במסגרת חקירה ולא היה אמור לדעת על כך שהוא בחקירה
12 ולכן אין מה לדבר על אפליה אסורה.
- 13 **עו"ד אסף גולן:** חברתי טענה בשעתו כי בוצעה עבירה בקבלת החומר באופן פסיבי ומבלי שעשה
14 נאשם 4 מעשה כלשהו לשבש את החקירה (אפילו לא נטען שלא אמר אמת בחקירה) כך שאין
15 מקום להרחבה היום בעניין היוזמה והמודעות. היא טוענת שיש הבדל לעניין היוזמה אבל אין
16 טענה שביטון יזם את האירועים הללו. גם השאלה לגבי מה נעשה - אין טענה שמר ביטון עשה
17 איזה מעשה באמצעות הנתונים שנאמרו לו.
- 18 בעניין דואני - שם אמנם נשמט סעיף מקביל לסעיף 18, ולכן אעזוב אותו בשלב זה. בעניין בוצין -
19 אומרת חברתי שקבלת ייעוץ מהסניגור אינה עבירה פלילית, הרי זו גרסה הפוכה לגרסה שכבר
20 נמסרה על ידי התביעה.

21

22

23

24

החלטה

- 25 1. תשומת לב באי כוח הנאשמים לתיקון סעיף 5 באישום הראשון, כמפורט לעיל.
- 26 2. נדחה לעיון ולמתן החלטה בעניין הטענות המקדמיות הנוספות שהעלה נאשם 4. ההחלטה
27 תישלח לבאי כוח הצדדים.

בית המשפט המחוזי בירושלים

19 יולי 2016

ת"פ 28759-05-15

1
2
3
4
5
6

ניתנה והודעה היום י"ג תמוז תשע"ו, 19/07/2016 במעמד הנוכחים.

משה סובל, שופט

7
8
9

הערה: בשל שביתת עובדי מערכת בתי המשפט, נרשם הפרוטוקול בכתב יד ולאחר מכן הוקלד בלשכת השופט.